

Sygn. akt II CZ 137/04

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa S. D.

przeciwko "R." Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

w P.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 grudnia 2004 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 31 maja 2004 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 31 maja 2004 r. odrzucił kasację powoda uzasadniając stwierdzeniem, że kasacja nie spełnia istotnego jej elementu w postaci przedstawienia okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie przez sąd kasacyjny.

W zażaleniu pełnomocnik powoda wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia, podnosząc między innymi, że według słownika języka polskiego „poprzez okoliczności rozumieć należy przedstawienie wydarzeń godnych uwagi, faktów, zaszłych sytuacji, wydarzeń”, a zatem „ustawodawca w wymogu określonym w powyższym przepisie (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.) odwołuje się nie do sfery ocen a do sfery faktów i nakazuje te fakty przytaczać. Kasujący takie fakty w kasacji przytoczył oraz dokładnie oznaczył...”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Treść zażalenia wskazuje, że jego autor nie tylko bezzasadnie utożsamia wymóg przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji (art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c.) z przytoczeniem podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 393³ § 1 pkt 2 k.p.c.), ale nawet uznaje, że wspomniany wymóg, kwalifikowany jako istotny element kasacji, jest spełniony, jeżeli przytoczone zostaną fakty (okoliczności) świadczące na przykład o „zignorowaniu przez sąd treści załącznika, pominięte zostaną argumenty powoda”, czy też „wskazane zostaną okoliczności, że Sąd przyjął koncepcję nie wynikającą z brzmienia przepisu...”.

Takie pojmowanie wymogu przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest w istocie – jak już zaznaczono – bezzasadnym utożsamianiem podstaw kasacyjnych z przedstawieniem okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji. Są to dwa niezależne od siebie elementy konstrukcyjne kasacji różniące się funkcją i celem. Przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie pozostaje w związku z treścią art. 393¹ k.p.c., natomiast przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji polega

na wskazaniu przesłanek, według których Sąd Najwyższy orzeka o przyjęciu bądź odmowie przyjęcia kasacji do rozpoznania (art. 393 § 1 i art. 393⁷ § 1 k.p.c.). Wypełnienie obowiązku związanego z drugim z omawianych wymogów kasacji - nałożonego na osoby uprawnione do sporządzenia kasacji, którymi są profesjonalni pełnomocnicy procesowi lub podmioty o kwalifikacjach wskazanych w ustawie - nie może być zastąpione przez powołanie podstaw kasacji i ich uzasadnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52). Odwołanie się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych, w którym skarżący zarzuca sądowi drugiej instancji dokonanie wadliwej wykładni przepisów prawnych nie jest przedstawieniem okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji. Byłoby to bowiem zbędnym powielaniem argumentów wskazanych w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych, służących wykazaniu ich zasadności. Argumenty takie nie wskazują na występowanie okoliczności, o których mowa w art. 393 § 1 pkt 2 k.p.c.

W utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że jeśli w kasacji skarżący nie wskazał okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie, to obowiązek ich przedstawienia (art. 393 § 1 pkt 3 k.p.c.) nie jest spełniony, choćby dały się wywieść z uzasadnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001/10/156). W kasacji powoda uzasadnione zostały jedynie podstawy, na których kasacja została oparta.

W sprawie nie zachodzi też – wbrew twierdzeniom skarżącego – jedna z okoliczności wymienionych w art. 393 § 2 k.p.c. w postaci „oczywistego naruszenia prawa.” Ocena skarżącego, że zaskarżone orzeczenie oczywiście narusza prawo, jeśli pozbawiona jest wyводу prawnego wskazującego na kwalifikowany (oczywisty) charakter naruszenia prawa (por. postanowienie S.N. z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, Biul. SN 2003/5/8), nie może przesądzać o spełnieniu istotnego wymogu kasacji, jakim jest przedstawienie okoliczności uzasadniających jej rozpoznanie. Przyjęcie stanowiska przeciwnego prowadziłoby do nie znajdującego oparcia w art. 393³ § 1 pkt 3 k.p.c. wniosku, że wymóg przedstawienia okoliczności uzasadniających rozpoznanie kasacji jest spełniony, gdy twierdzone przez skarżącego naruszenie prawa określone zostanie jako „oczywiste”.

Z przytoczonych względów należało zażalenie, jako bezzasadne, oddalić na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 i art. 393¹⁸ § 3 k.p.c.